

DZIENNIK URZĘDOWY
WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ
w ŁODZI

Łódź, dn. 31 lipca 1964 r. Nr 8 Poz. 38—42

TREŚĆ

Poz. 38

UCHWAŁA Nr 101

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Łodzi
z dnia 8.IV.1964 r.
w sprawie zwalczania płaszczyńca burakowego

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Łodzi, działając na podstawie § 1 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 19 marca 1957 r. w sprawie zwalczania płaszczyńca burakowego (Dz. U. Nr 17, poz. 90) postanawia, co następuje:

1. Wprowadza się obowiązek przymusowego zwalczania płaszczyńca burakowego (Piesma Quadrata) szkodnika pośredniczącego w przenoszeniu groźnej choroby wirusowej — kędzierzawki płaszczyńcowej przy pomocy jednorazowego opylania lub opryskiwania plantacji buraków cukrowych, pastewnych i szpinaku w miejscowościach miejskich i wiejskich na terenie powiatów:
   1) bełchatowskiego,
   2) kutnowskiego — (bez gromad: Załusin, Mirosławice, Młogoszyn, Byszew, Krośniewice Nowe, Miłonin),
   3) łęczyckiego — (bez gromad: Witonia, Gawrony, Daszyna),
   4) łowickiego — (w gromadach: Bielawy, Bąki Górne, Bąki Dolne, Emilianów, Chruślin, Sobota),
   5) poddębickiego,
   6) wieluńskiego,
   7) sieradzkiego — w gromadzie Warta,
   8) skierniewickiego — w gromadach: Pszczonów, Maków.
2. W miejscowościach miejskich i wiejskich, wymienionych w punkcie 1 wprowadza się ponadto obowiązek trzykrotnego opylania lub opryskiwania środkami chemicznymi plantacji nasiennych buraków i szpinaku oraz dwukrotnego opylania lub opryskiwania plantacji elit. Zwalczanie płaszczyńca burakowego obowiązuje wszystkich właścicieli i posiadaczy gruntów, na których uprawia się buraki cukrowe i pastewne oraz plantacje nasienne buraków i szpinaku. Zwalczanie obejmuje wszystkie stadia rozwojowe tego szkodnika (imago, jaja, larwy).
3. Prezydium właściwej terenowo Powiatowej Rady Narodowej w porozumieniu z Wojewódzką Stacją Kwarantanny i Ochrony Roślin w Łodzi ogłasza terminy przeprowadzania zabiegów chemicznych na w/w terenach za pośrednictwem prasy, radia oraz w sposób przyjęty w danej miejscowości.
4. Organizowaniem i przeprowadzaniem akcji przymusowych zabiegów zajmuje się przemysł cukrowniczy przy pomocy inspektorów Związku Plantatorów Przetwórczych Roślin Okopowych pod nadzorem i kontrolą prezydiów właściwych rad narodowych.
5. Na terenach objętych obowiązkiem zwalczania płaszczyńca burakowego przed zakończeniem przymusowych zabiegów na plantacjach zabrania się wysiewu buraków czerwonych, warzywnych, mangoldu i szpinaku. Szpinak ozimy i wczesny należy zebrać przed rozpoczęciem zabiegów na plantacjach roślin z rodziny komosowatych.
6. Wydział Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium WRN w Łodzi w razie wcześniejszego terminu wysiewów może nakazać zaoranie plantacji. W przypadku nie wykonania wyznaczonych czynności można zarządzić wykonanie zastępcze na koszt i ryzyko użytkownika.
7. Winni nie stosowania się do postanowień wynikających z niniejszej uchwały podlegają na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 1961 r. o ochronie roślin uprawnych przed chorobami, szkodnikami i chwastami (Dz. U. Nr 10, poz. 55) karze aresztu do 3 m-cy lub karze grzywny do 4.500 zł.

Wykonanie uchwały powierza się prezydiom powiatowych rad narodowych.

Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym W.R.N. w Łodzi.

ZA PREZYDIUM RADY NARODOWEJ

T. Gębicki
Sekretarz Prezydium

Fr. Grochalski
Przewodniczący Prezydium

Poz. 39

ZARZĄDZENIE Nr 4

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Łodzi
z dnia 21 kwietnia 1964 r.
o obowiązku ochrony w roku 1964 plantacji upraw ziemniaczanych i pomidorów przed zarazą ziemniaczaną

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej, działając na podstawie § 1 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 8 czerwca 1961 r. w sprawie zwalczania zarazy ziemniaczanej (Dz. U. Nr 30, poz. 149), zarządza co następuje:

§ 1.

Zalicza się na terenie województwa łódzkiego zarazę ziemniaczaną (Phytophthora infestans) do chorób roślin, podlegających obowiązkowi indywidualnego i zespołowego zwalczania przez użytkowników gruntów na uprawach ziemniaków i pomidorów kontraktowanych, posiadających materiał hodowlany lub konsumpcyjny przeznaczony na eksport, w rejonach zamkniętych uprawy ziemniaka oraz w gospodarstwach produkujących ziemniaki sadzeniaki dla potrzeb własnych, jak też dla zbytu lokalnego.

§ 2.

Organizowaniem i przeprowadzaniem akcji zwalczania zarazy ziemniaczanej zajmą się — pod nadzorem i kontrolą Prezydiów Powiatowych Rad Narodowych — instytucje kontraktujące.

§ 3.

Zwalczanie zarazy ziemniaczanej przez użytkowników gruntów na uprawach ziemniaków i pomidorów winno się odbywać przy pomocy zabiegów chemicznych, polegających na stosowaniu 3-krotnych zabiegów Miedzianem.

§ 4.

Zwalczanie zarazy ziemniaczanej odbywać się będzie w terminach określonych przez Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej — Wydział Rolnictwa i Leśnictwa. Terminy poszczególnych zabiegów podawane będą przez radio i prasę.

§ 5.

1. Osobom, które nie dopełniły obowiązku, o którym mowa w niniejszym zarządzeniu właściwy do spraw rolnych organ prezydium powiatowej rady narodowej doręcza wezwanie do dokonania w określonym terminie czynności, do których byli zobowiązani.
2. W razie nie wykonania czynności w wyznaczonym terminie właściwy do spraw rolnych organ prezydium rady narodowej zarządza zastępcze wykonanie tych czynności przez wyznaczoną osobę fizyczną lub prawną na ryzyko i koszt użytkownika.

§ 6.

Winni nie stosowania się do postanowień wynikających z niniejszego zarządzenia podlegają na podstawie art. 21 pkt 1 ustawy z dnia 16 lutego 1961 r. o ochronie roślin uprawnych przed chorobami, szkodnikami i chwastami (Dz. U. Nr 10, poz. 55) karze grzywny do 4.500 zł.
Orzekanie następuje w trybie przepisów o orzecznictwie karno-administracyjnym.

§ 7.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem podpisania.

§ 8.

Zarządzenie niniejsze podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej.

ZA PREZYDIUM RADY NARODOWEJ

T. Gębicki — **Sekretarz Prezydium**
Fr. Grochalski — **Przewodniczący Prezydium**

Poz. 40

ZARZĄDZENIE Nr 5

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Łodzi
z dnia 21 kwietnia 1964 r.
w sprawie zwalczania chorób wirusowych ziemniaka (zwalczanie mszyc)

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Łodzi działając na podstawie § 3 pkt 6 i 7 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 7 maja 1960 r. w sprawie zwalczania chorób wirusowych ziemniaka (Dz. U. Nr 32, poz. 181) zarządza co następuje:

§ 1.

Wprowadza się w roku 1964 obowiązek zwalczania mszyc przy pomocy środków chemicznych na ziemniakach, znajdujących się na:

1. terenie rejonów zamkniętych upraw ziemniaka oraz na plantacjach ziemniaczanych, znajdujących się w promieniu 400 m od tych rejonów,
2. terenie wszystkich upraw ziemniaków sadzeniaków kontraktowanych i reprodukcyjnych,
3. terenie wszystkich państwowych gospodarstw rolnych w woj. łódzkim.

§ 2.

Zwalczanie mszyc przez użytkowników gruntów na uprawach ziemniaków winno się odbywać przy pomocy dwukrotnych zabiegów następującymi środkami chemicznymi: Metasystox (i) forte, Metasystox (i) Ekatin, Intration Tritox płynny i Mszycol.

§ 3

Terminy zabiegów podawane będą przez Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Łodzi, Wydział Rolnictwa i Leśnictwa, za pośrednictwem radia i prasy.

§ 4.

Organizowaniem i przeprowadzaniem akcji zwalczania mszyc zajmą się instytucje kontraktujące pod nadzorem i kontrolą prezydiów właściwych rad narodowych.

§ 5.

Winni nie stosowania się do postanowień wynikających z niniejszego zarządzenia podlegają na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 1961 r. o ochronie roślin uprawnych przed chorobami, szkodnikami i chwastami (Dz. U. Nr 10, poz. 55) karze aresztu do 3 miesięcy lub karze grzywny do 4.500 zł.

§ 6.

Wykonanie zarządzenia powierza się prezydiom powiatowych rad narodowych.

§ 7.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym WRN.

ZA PREZYDIUM RADY NARODOWEJ

T. Gębicki — **Sekretarz Prezydium**
Fr. Grochalski — **Przewodniczący Prezydium**

Poz. 41

ZARZĄDZENIE Nr 6

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Łodzi
z dnia 26 kwietnia 1964 r.
w sprawie wprowadzenia obowiązku zwalczania chwastów na terenie województwa łódzkiego w roku 1964

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Łodzi, działając na podstawie § 3 i § 7 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 5 lutego 1963 r. w sprawie zwalczania niektórych chwastów (Dz. U. Nr 5, poz. 34), zarządza co następuje:

§ 1.

1. Wprowadza się obowiązek przymusowego zwalczania gorczycy polnej czyli ognichy (Sinapsis arvensis L.) i rzodkwi świrzepy (Raphanus raphanistrum L.) w uprawach zbóż jarych i lnu.
2. Zwalczanie chwastów powinno być przeprowadzone przez oczyszczanie nasion roślin uprawnych z nasion chwastów oraz drogą stosowania odpowiednich zabiegów agrotechnicznych, mechanicznych, ręcznych i chemicznych.
3. Do chemicznej walki z chwastami należy używać następujących preparatów: Pielik, Spritz Hormit, Dikonirt, Hedonal, Chwastoks, Dikotex, Hedonal M., Leuna M.
4. Obowiązek zwalczania chwastów ciąży na właścicielu gruntu (jednostce organizacyjnej zarządzającej gruntami państwowymi), a jeżeli grunt jest użytkowany przez inną osobę fizyczną lub prawną — na tej osobie.
5. Zwalczanie chwastów należy przeprowadzić w zbożach jarych w okresie od ukończenia krzewienia (4 — 5 listków) do początku strzelania w źdźbło.
6. Chwasty winny być niszczone przed terminem ich zakwitania.

§ 2.

1. Wprowadza się obowiązek zespołowego niszczenia chwastów jak: oset, ostrożeń, mlecz, wszystkie gatunki nale-

żące do rodzajów kanianki, nawłoć, ognicha i rzodkiew świrzepa na gruntach będących pod uprawą i na gruntach nie uprawianych.

2. Zespołowe niszczenie chwastów winno się odbywać w terminach: od dnia 17.V. do 25.V.1964 r. i od 18.VI. do 25.VI.1964 r.
3. Organizowanie zespołowego niszczenia chwastów należy do biura gromadzkiej rady narodowej (właściwego do spraw rolnych organu prezydium rady narodowej osiedla lub miejskiej rady narodowej).

§ 3.

Winni nie stosowania się do postanowień wynikających z niniejszego zarządzenia podlegają na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 1961 r. o ochronie roślin uprawnych przed chorobami, szkodnikami i chwastami (Dz. U. Nr 10, poz. 55) karze aresztu do 3 miesięcy lub karze grzywny do 4.500 zł.

Orzekanie następuje w trybie przepisów o orzecznictwie karno-administracyjnym.

§ 4.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

§ 5.

Zarządzenie podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym WRN.

ZA PREZYDIUM RADY NARODOWEJ

Fr. Grochalski
Przewodniczący Prezydium

Poz. 42

ZARZĄDZENIE Nr 7

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Łodzi

z dnia 5 maja 1964 r.

w sprawie określenia podstawowych zasad w zakresie porządku i dyscypliny pracy w wydziałach (równorzędnych jednostkach organizacyjnych) Prezydium WRN oraz w wydziałach (referatach, biurach) prezydiów rad narodowych stopnia powiatowego (miejskiego) i gromadzkiego w województwie łódzkim

W celu unormowania podstawowych zasad w zakresie porządku i dyscypliny pracy w wydziałach (równorzędnych jednostkach organizacyjnych) Prezydium WRN oraz w wydziałach (referatach, biurach) prezydiów rad narodowych stopnia powiatowego (miejskiego) i gromadzkiego w województwie łódzkim, Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Łodzi, działając na podstawie § 3 uchwały Nr 327 Rady Ministrów z dnia 16 sierpnia 1957 r. w sprawie przestrzegania porządku i dyscypliny pracy (Monitor Polski Nr 70 poz. 432 z późniejszymi zmianami), zarządza co następuje:

I. Postanowienia wstępne

§ 1.

Postanowienia niniejszego zarządzenia dotyczą pracowników zatrudnionych w:

1) wydziałach (równorzędnych jednostkach organizacyjnych) Prezydium WRN,
2) wydziałach (równorzędnych jednostkach organizacyjnych) prezydiów powiatowych (miejskich) rad narodowych,
3) referatach (równorzędnych jednostkach organizacyjnych) prezydiów miejskich (miast nie stanowiących powiatów) rad narodowych oraz rad narodowych osiedli,
4) biurach gromadzkich oraz biurach miejskich rad narodowych.

II. Obowiązki pracownika

§ 2.

1. Do obowiązków pracownika należy ścisłe przestrzeganie przepisów prawa, terminowe, gorliwe, sumienne i bezstronne wypełnianie obowiązków służbowych oraz dbanie według najlepszej woli i wiedzy o dobro spraw publicznych.
2. W szczególności do obowiązków pracownika należy:
   — punktualne rozpoczynanie pracy oraz pełne wykorzystanie czasu pracy na wykonywanie powierzonych mu obowiązków służbowych,
   — przestrzeganie obowiązujących przepisów dotyczących porządku i dyscypliny pracy,
   — zachowanie w ścisłej tajemnicy wszystkich spraw, o których powziął wiadomość dzięki swemu stanowisku służbowemu lub o których dowiedział się przy wykonywaniu swych obowiązków służbowych,
   — załatwianie w razie koniecznej potrzeby na zlecenie przełożonych również takich czynności urzędowych, które nie należą do jego zwykłych obowiązków służbowych,
   — informowanie bezpośredniego przełożonego o istotnych trudnościach i przeszkodach w wykonywaniu swych zadań,
   — troska o powierzone pracownikowi mienie państwowe.
3. Pracownikowi nie wolno w czasie godzin pracy wydalać się poza obręb swego miejsca pracy bez uprzedniego zezwolenia bezpośredniego kierownika.
4. W sprawach nieunormowanych postanowieniami ust. 1 i 2 mają zastosowanie:
   — w zakresie obowiązków pracownika przepisy rozdziału II ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. Nr 11 z 1949 r., poz. 72),
   — w zakresie przestrzegania tajemnicy — przepisy dekretu z dnia 26 października 1949 r. o ochronie tajemnicy państwowej i służbowej (Dz. U. Nr 55, poz. 437).

§ 3.

1. Pracownikowi nie wolno przyjąć bez zezwolenia zajęcia ubocznego przynoszącego mu jakąkolwiek korzyść materialną.
2. Tryb i zasady udzielania zezwoleń, o których mowa w ust. 1, regulują przepisy uchwały Nr 361 Rady Ministrów z dnia 13 września 1961 r. w sprawie dodatkowego zatrudnienia pracowników instytucji naukowych, urzędów i instytucji państwowych w innych zakładach pracy (Monitor Polski Nr 73, poz. 309).

III. Zasady usprawiedliwiania nieobecności w pracy

§ 4.

1. Pracownikowi przysługuje uprawnienie do zwolnienia z pracy z zachowaniem prawa do wynagrodzenia w przypadku:
   — ślubu pracownika — przez 2 dni
   — urodzenia się dziecka pracownika — przez 2 dni
   — ślubu dziecka — przez 1 dzień
   — zgonu i pogrzebu małżonka, dziecka, ojca lub matki — przez 2 dni
   — zgonu i pogrzebu siostry lub brata — przez 1 dzień.
2. Pracownik może być ponadto w uzasadnionych przypadkach zwolniony z pracy — z zachowaniem prawa do wynagrodzenia na czas niezbędny dla załatwienia ważnych innych spraw rodzinnych lub osobistych, które nie mogą być załatwiane poza godzinami pracy. Zwolnienie dla tego rodzaju spraw może obejmować część dnia pracy, a w miarę konieczności cały dzień pracy.

§ 5.

1. Pracownikowi uczęszczającemu do szkół lub na kursy zawodowe przysługuje zwolnienie z pracy z zachowaniem prawa do wynagrodzenia w następujących rozmiarach:
   — uczęszczającemu do szkoły wyższej — do 14 godzin tygodniowo, zależnie od potrzeby, pod warunkiem uzyskania zgody władz szkolnych na łączenie nauki z pracą zawodową,
   — uczęszczającemu do szkoły średniej dla dorosłych do 6 godzin tygodniowo, zależnie od potrzeby,
   — delegowanemu na kurs, podnoszący kwalifikacje zawodowe pracownika na czas niezbędny dla umożliwienia udziału w zajęciach.

2. Udzielenie zwolnienia w sprawach wymienionych w ust. 1 następuje po przedłożeniu przez pracownika odpowiedniego zaświadczenia uzasadniającego potrzebę zwolnienia.
3. Pracownik pełniący funkcję wykładowcy w średniej szkole zawodowej, szkole wyższej lub na kursach zawodowych, organizowanych przez Ministerstwo Oświaty względnie resort, któremu podlega wydział (równorzędna jednostka organizacyjna) zatrudniający pracownika, ma prawo do zwolnienia z pracy na czas niezbędny dla prowadzenia wykładów i innych zajęć szkolnych, w granicach do 6 godzin tygodniowo, bez zmniejszenia wynagrodzenia za pracę (uposażenia).

§ 6.

Pracownicy wychowującej dzieci w wieku do lat 14 przysługuje dwukrotnie w ciągu roku zwolnienie z pracy na jeden dzień.

§ 7.

1. Pracownicy zamieszkujący w znacznej odległości od miejsca pracy i nie mający możliwości codziennego powrotu z miejsca pracy do miejsca zamieszkania, mogą być zwolnieni z pracy na jeden dzień w miesiącu, poprzedzający dzień wolny od pracy lub następujący po takim dniu.
2. Za czas zwolnienia, o którym mowa w ust. 1 nie przysługuje wynagrodzenie.
3. Termin zwolnienia, o którym mowa w ust. 1, wymaga zgody przełożonego.

§ 8.

Pracownicy mogą również korzystać ze zwolnienia od pracy lub z urlopów okolicznościowych (na dokończenie nauki i egzaminy, na kształcenie się korespondencyjnie i zaocznie, na pełnienie niektórych funkcji społecznych i na szkolenie oraz inne) na warunkach określonych przepisami szczegółowymi.

§ 9.

Pracownikowi powołanemu po ukończeniu dnia pracy do pełnienia dyżuru, przysługuje zwolnienie z pracy w dniach następnych nie później jednak, niż w ciągu miesiąca od dnia pełnienia dyżuru, w ilości godzin równej okresowi dyżuru.

§ 10.

Opuszczenie pracy lub spóźnienie się do pracy usprawiedliwiają tylko ważne przyczyny, a w szczególności:

a) choroba lub wypadek powodujący niezdolność pracownika do pracy,
b) choroba lub wypadek członka rodziny pracownika, wymagający sprawowania przez pracownika osobistej opieki,
c) okoliczność wymagającą sprawowania przez pracownika osobistej opieki nad dzieckiem w wieku do lat 8,
d) zakłócenia w funkcjonowaniu komunikacji i inne nadzwyczajne wypadki uniemożliwiające terminowe przybycie do pracy,
e) konieczność wypoczynku po nocnej podróży służbowej w granicach nie przekraczających 6 godzin od zakończenia podróży, jeżeli pracownik nie korzystał z miejsca sypialnego.

§ 11.

1. O uzasadnionej niemożności stawienia się do pracy z przyczyny z góry wiadomej pracownik powinien uprzedzić przełożonego.
2. W razie nieobecności w pracy z powodu choroby własnej lub potrzeby sprawowania osobistej opieki nad chorym członkiem rodziny, pracownik winien doręczyć przełożonemu zaświadczenie o czasowej niezdolności do pracy lub o potrzebie zapewnienia opieki w domu choremu członkowi rodziny — w ciągu dwóch dni od daty jego wystawienia.
Doręczenie zaświadczenia następuje osobiście lub za pośrednictwem innych osób albo przez pocztę.
3. W innych przypadkach nieobecności w pracy nie wymienionych w ust. 1 i 2 pracownik obowiązany jest zawiadomić przełożonego o przyczynach nieobecności, najpóźniej w ciągu trzech dni.
4. W każdym przypadku spóźnienia się do pracy, pracownik obowiązany jest wyjaśnić przełożonemu przyczynę spóźnienia, a na jego żądanie złożyć niezwłocznie wyjaśnienie na piśmie.

IV. Odpowiedzialność pracownika za naruszenie porządku i dyscypliny pracy

§ 12.

1. Za naruszenie porządku i dyscypliny pracy, a w szczególności za:
— opuszczenie pracy bez usprawiedliwienia,
— niedoręczenie zaświadczenia o czasowej niezdolności do pracy lub potrzebie zapewnienia opieki w domu choremu członkowi rodziny, niezawiadomienie o innych przypadkach nieobecności w pracy w terminie i według zasad określonych w § 11 niniejszego zarządzenia,
— spóźnienie się do pracy lub też samowolne opuszczenie pracy w ciągu godzin urzędowych bez uzasadnionej przyczyny,
— stawienie się do pracy w stanie nietrzeźwym lub używanie alkoholu podczas pracy,
— niewykonywanie poleceń przełożonych, bądź też wykonywanie pracy niezgodnie z otrzymanymi wskazówkami względnie niewłaściwy, obraźliwy lub lekceważący stosunek do przełożonych,
— żądanie lub przyjmowanie darów oraz osiąganie innych korzyści osobistych z tytułu wykonywania swych obowiązków służbowych,
— nadużywanie lub przekraczanie swych kompetencji, umyślne lub nieumyślne narażanie mienia państwowego na stratę lub zniszczenie,
— niewłaściwy lub uwłaczający ich godności stosunek do interesantów,
— odmowę wykonania polecenia służbowego lub nie wykonania polecenia służbowego względnie wykonanie pracy w sposób niezgodny z otrzymanymi wskazówkami i obowiązującymi przepisami prawnymi, — należy wobec winnych stosować odpowiednie sankcje dyscyplinarne.
2. Nieusprawiedliwiona nieobecność pracownika w pracy w ciągu trzech dni w miesiącu lub czterech dni w kwartale, przychodzenie do pracy w stanie nietrzeźwym lub doprowadzanie się do takiego stanu podczas pracy oraz powtarzające się niezachowanie obowiązującego terminu i zasad usprawiedliwienia nieobecności w pracy, a w szczególności terminu i zasad doręczania zakładowi pracy zaświadczeń o czasowej niezdolności do pracy lub o potrzebie zapewnienia opieki w domu choremu członkowi rodziny, może stanowić ciężkie naruszenie podstawowych obowiązków pracowniczych, które może być podstawą do rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika w myśl przepisów dekretu z dnia 18 stycznia 1956 r. o ograniczeniu dopuszczalności rozwiązywania umów o pracę bez wypowiedzenia oraz o zabezpieczeniu ciągłości pracy (Dz. U. Nr 2, poz. 11 z późniejszymi zmianami).

§ 13.

1. W stosunku do pracowników kontraktowych mogą być stosowane następujące sankcje:
a) upomnienie lub ostrzeżenie,
b) wypowiedzenie umowy o pracę,
c) zwolnienie z pracy bez wypowiedzenia.
2. W przypadku opuszczenia pracy bez usprawiedliwienia, obok sankcji przewidzianych w ust. 1 należy przy najbliższej wypłacie zmniejszyć wynagrodzenie pracownika o odpowiednią część wynagrodzenia, obejmującą czas nieusprawiedliwionej nieobecności w pracy.

3. W stosunku do pracowników mianowanych za naruszenie porządku i dyscypliny pracy należy stosować sankcje przewidziane w przepisach ustawy o państwowej służbie cywilnej.

V. Postanowienia końcowe

§ 14.

1. Nadzór nad prowidłowym stosowaniem zasad niniejszego zarządzenia sprawują:
   a) w stosunku do pracowników wydziałów Prezydium WRN — kierownicy tych wydziałów,
   b) w stosunku do kierowników wydziałów Prezydium WRN — Przewodniczący Prezydium WRN lub z jego upoważnienia właściwy członek Prezydium WRN,
   c) w stosunku do pracowników prezydiów powiatowych rad narodowych (miejskich, miast stanowiących powiaty) — przewodniczący Prezydium, który może czynności te w określonym zakresie zlecić kierownikom wydziałów,
   d) w stosunku do pracowników referatów i biur prezydiów miejskich rad narodowych — przewodniczący tych prezydiów,
   e) w stosunku do pracowników biur gromadzkich (osiedlowych rad narodowych) — przewodniczący gromadzkiej (osiedlowej) rady narodowej.
2. Celem zapewnienia kontroli przestrzegania zasad dyscypliny pracy kierownicy wydziałów Prezydium WRN oraz przewodniczący prezydiów powiatowych (miejskich) rad narodowych spowodują założenie:
   a) ewidencji urlopów wypoczynkowych,
   b) ewidencji urlopów okolicznościowych i innych zwolnień od pracy zawodowej,
   c) ewidencji wyjść pracowników w godzinach pracy poza stałe miejsce urzędowania,
   d) ewidencji delegacji służbowych.

§ 15.

Niniejsze zarządzenie wchodzi w życie z dniem 15 maja 1964 r. i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej.

ZA PREZYDIUM RADY NARODOWEJ

T. Gębicki
Sekretarz Prezydium

Fr. Grochalski
Przewodniczący Prezydium

Dziennik Urzędowy Wojewódzkiej Rady Narodowej będzie wysyłany po wpłaceniu prenumeraty z góry na rachunek Wydz. Budżetowo-Gospodarczego P W R N w Łodzi, konto nr 908-94-594/2 Cz. 15, Dz. 7 Rozdz. 2 w IV Oddz. Miejskim Narodowego Banku Polskiego w Łodzi, Al. Kościuszki Nr 14

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów Dziennika wnosić należy w terminie 10 do 15 dni po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Adres Administracji:
Adres Redakcji:
Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Łodzi ul. Ogrodowa 15. Tel. 574-72

Cena egz. zł 0,90

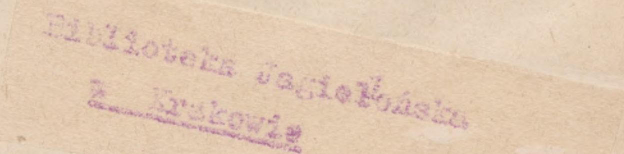
Prenumerata wynosi:

a) rocznie ze skorowidzem — 18 zł
b) półrocznie bez skorowidza — 10 zł

Rachunków za prenumeratę nie wystawia się

Cena pojedyńczego egz. do 4 stron wynosi 90 gr. Przy większej ilości stron o 30 gr więcej od każdej drukowanej strony. Ogłoszenia zł 2,70 za wiersz mm 1 szp. Za układ tabelaryczny dolicza się 100%.

O... RGA **Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem**

2253 — ŁDA — 25.6.64